

опишѣ, както историята на този маловаженъ случай, тъй и чудесното онова прѣдание за навѣт'а на Гърцитѣ връз Българската книжнина. Ъще сутрин'та, в' пътуванието си от Пиперково за Свѣщов, на дѣв мѣста сѣдах да си почивам и да се опитвам в' писателски'я занаят, ако е занаят това дѣло да драще човѣк каквото му скивне и да записва каквото му се ревне и което му нему харесва, ама било то нѣщо като „не врѣло, ни кипѣло“.

В' Свѣщов ми се прѣдставеше случай да останѣ за взаимен учител в' Горне-Махаленското училище вмѣсто Петра Ангелова, който се стягаше тогаз да иде да се учи в' Русия. Учител'я ми, Е. Васкидовъ, желаше това и ми пристояваше; оставаше да се отблжснѣт малки нѣкои интрижки на нѣкои Свѣщовски чорбаджии които искахѣ да вредят на това мѣсто нѣкои испаднали свои роднини. Но моята черна орисница ли, да кажѣ, тъй докара, лукавата умишленост на моитѣ непримирими врагове ли тъй прѣсмѣтнѣ, Неофит и Костаки се озоваха в' Свѣщов и осуетиха надѣждитѣ ми. Твърдѣ интересна по затѣйливост'та си е интригата която тия двама мои врагове ми изиграха в' Свѣщов. Тя заслужва да се раскаже, но тук и сега аз не щѣ да расказвам за нея: ще кажѣ толкоз само, че тѣ ме така издѣнтиха и тъй устроиша, шото, вмѣсто учител въ Свѣщовското училище, аз се намѣрих в' Свѣщовската тъмница.

Щом излѣзох из тъмницата, слѣд два три дена, хванѣх пак път'я за Търново. Аз се отбих нарочно в' село Михалци, дѣто имах майчини си роднини, с' намѣрение да опитам не ще ли би възможно нѣкак да се остановѣ за учител. Но и тук нѣкой си Руссец, извѣстен под името Поп Костадин Московец'о, дошел и останѣл тук не знам кога и как, оженен и опопен, добил бѣше влияние и въртеше селото, та противодѣйствувахе на роднинитѣ ми, с' намѣрение да настани сина си, момче малко по-малко от мене и много по-неучено. Роднинитѣ ми, хора честни но сиромаси, направиха шото можаха: събраха селенитѣ, прѣдставихѣ имъ сгодни'я случай да ме задържѣт за учител, но по-влиятелнитѣ бѣха от към „Московец“ . Чорбаджията, не му помнѣ сега името, от очи за роднинитѣ ми, стори да ме попита колко бих им зел да останѣ за таз зима (идущата) да им учѣ дѣцата. Хиляда гроша, рѣкох аз, за